

Најпразнија, најглупља испразност нашег времена, коју једнако изговарају уштогљени чланови естаблишмента попут Надбискупа од Кентерберија и самопроглашени радикални левичари, јесте да имамо повратак тридесетих година XX века. Третирајући ту мрачну деценију као да је у питању разумна сила, нешто што још увек постоји, коментатори, како из редова забринуте буржоазије, тако и из помодарске левице, инсистирају да су се Тридесете тетурајући вратиле у живот и сада држе већи део Запада у свом повампиреном смртном загрљају. Гледајући на Брежнев, на европско окретање леђа социјалдемократији, на успон народњачких партија, као и на ширење побуне „жутих прслука“, екипи креатора јавног мњења свуда се привиђа фашизам, устао из гроба попут зомбија, који пустоши пред собом напредна достигнућа претходних деценија.

Ова анализа је толико погрешна, да више не може да буде. Поређење савременог политичког живота са прошлим догађајима је увек несавршен приступ разумевању актуелног политичког тренутка. Али ако баш морамо да тражимо одјек данашњице у прошлости, онда тридесете године нису период на који подсећа наша ера — већ четрдесете године деветнаестог века. Пре свега 1848. година. То је година када су народи широм Европе устали захтевајући радикалне политичке промене, почев од Француске, а затим проширивши се на Шведску, Данску, немачке и италијанске државе, па све до Хабзбуршког царства и даље. То су биле демократске револуције, у којима се од естаблишмента тражило оснаживање парламентарне демократије, слобода штампе,

"Европско пролеће" - буђење народа који тражи свој глас

Пише: Брендан О'Нил
четвртак, 27 децембар 2018 14:15

уклањање старих монархијских структура и њихова замена независним националним државама или републикама. Годину 1848. често називају „Пролећем народа“.

Звучи познато? Наравно, 2018. година није била толико бурна као 1848. Било је протестног гласања и уличних немира, али није било покушаја да се изборе стварне револуције. Али опет, наше време такође оставља утисак једног Пролећа народа. Поготово у Европи. Милиони људи широм Европе данас хоће да поново успоставе идеале нације, народне суверености, и популарне демократије, на супрот онога што можемо назвати неомонархијским структурама технократије ХХI века. Упорна [побуна „жутих прслука“](#)

веома лепо захвата овај моменат. Имамо једног у све већој мери монархичног владара Емануела Макрона, чије отуђено и самозвано „јупитерско“ председниковање недељама оспорава народ који тражи већи политички утицај и већу националну независност. „Макрон = Луј XVI“ — пише на једном од графита који је исписан током демонстрација „жутих прслука“. А сви знамо шта се десила са њим (додуше, 1793., не 1848.).

Француска Фебруарска револуција 1848. године — која је довела до укидања уставне

Пише: Брендан О'Нил
четвртак, 27 децембар 2018 14:15

монархије која је успостављена 1830. године, и која је довела до стварања Друге републике — била је једна од кључних окидача за народно пролеће које се проширило Европом 1848. Данас се побуне „жутих прслука“ шире на сличан начин. Ових недеља су демонстранти у жутим прслучима у Белгији покушали да [заузму зграду Европске комисије](#), што је догађај без преседана који је привукао запањујуће мало пажње у медијима, у Холандији су затражили референдум о чланству у ЕУ, док су се у Италији скупили да дају подршку новој евроскептичној влади. Управо су ти [избори у Италији](#)

били кључни догађај 2018. године. Након што су се одржали у марту, они су довели на власт Северну лигу и Покрет пет звезда, партије које естаблишмент ЕС презире, и самим тим развејали илузије које је делио велики број европских политичких коментатора након Макронове победе прошле године — да је Макронов успех знак слабљења народњачког покрета. Италија је то оборила, француски демонстранти су то потврдили, а локални и национални избори свуда од Немачке до Шведске дали су додатну тежину чињеници да се народна побуна неће ускоро угасити.

Кад се налазите у вихору догађаја, када читате дневне извештаје о рату елите против Брежита, пратите на твитеру фотографије Париза у пламену, и гледате како ЕУ објављује политички рат демократски изабраној влади Италије, може бити тешко проценити историјски значај догађаја. Или њихове размере. Ми смо се толико заглибили у разматрање добрих и лоших страна „преговора“ о Брежиту (а у ствари нема никаквих преговора, већ само благо споречкање британског и ЕУ естаблишмента око тога који би био најелегантнији начин да се Брежит убије). Ми обигравамо око графикана који показују урушавање јавне подршке старим партијама мејнстрима, поготово социјалдемократских. Изненађујемо се над корозијом политике консензуса [чак и у Шведској](#),

тој земљи традиционално најсклонијој консензусима. Али може бити тешко да се сложе делови и сагледа већа слика. Али требало би, ипак, да покушамо, јер ћемо тако можда видети да живимо у једној епохи побуне, чак хаоса — али добродошлог, корисног, плодносног хаоса.

"Европско пролеће" - буђење народа који тражи свој глас

Пише: Брендан О'Нил

четвртак, 27 децембар 2018 14:15

Њујорк, 27. децембра 2018. (Бета) - Полиција је у четвртак у Њујорку зауставила демонстрације које су се одвијале на улицама града, након што су демонстранти запалили барикаду на једној од главних улица града.

"Европско пролеће" - буђење народа који тражи свој глас

Пише: Брендан О'Нил

четвртак, 27 децембар 2018 14:15

